

מהלקמטין. האינזים המעבדים:

לחלל שבת: מהלקטין - צולטון המעבדין:
ואם לא הליקט עמוד כרת. האומן שם
שבת לפי שחילול שבת ולא עשה מזה:
בנון לרחא כי שגמא - שם שבת ואמרו
לא תמקתא היום לעורר שבת ותעשה
הבורה שבת בלא מזה ושעשו כרת
ושעשו מזה ליתא דלא אחרו זו למזה
ולא קבל עליו התראי וברת איכא דמתחלה
לא נעשו התראי וברת איכא שבת לדחול
"שבת זו" - ואומן: ורובל - שבת לא חס

לא עוד א שפול בו דמי המט
הכבלי על שמי: *מתני' ימ
המילה ומולפין עליו ביד אב
את ב הקמן בשליש שחל לה
באבים ספק בן שבעה ספק
השבת ורבי יודה מתיר באב
אמר ר' אלעזר ואמרי לה א
שהחמו בשבת בין בחמין שה
ל גופו חמין ששכחו הוא ל

כ"ש בראשון שמדחיצין אות

עזריה. דמרחצות את הקטן ביום שלישי
ביום ג' זהותם הואבים אלמא טפי מס
בברוח ולהלחם אכל ביום שני עדיין לא
חזן הכי נמי דראב"ע לאו בשלישי דוקא
גל מקום שדרבו להרחיץ את הקטן מר

[illegible]

דעם און דאס"ה פון דרמיה בחמין שמואל
 יתרו ללא שייכא בה קך גזירה טלי
 (א) (ב) ומיכל לוי הישא לאדאסר
 ודעם מילה וואספאך קך לוי'ס מילה
 ממחשכין או דילמא השא' מיהא בדין
 עשה ואין דוחין את המילה מפני שנעשה
 קדמי לא שחך כוון מרבי שבת לועס ב
 שיעור (י) ותדע דמדקדמי תקנאה ולא
 סברה דרנבן מיהא אינא וואס איז דא
 כוון שנלאה מילה דוחין את המילה
 קא' דאישפאך חמשים ומיית' לה הרי'

כא ראישהפוך חמימי דבחר מילה [מר
נחט אה"כ הי' לו דקר נעון מצעוד יום
הצוריו ואח"כ פהום נפא הוא שדוחר ה

בגן דלחא . אומן בין השמשות של מולאי שבת של היום כש
זה ותעשה חבורה בשבת בלא מולאי הלךר ענוט ברת ו
תחלה שלא ברשות התחילו סמנתא היא . שאלו אין בדבר סמנה
הא עושה חבורה במולאי וזווארסרן לה יין ושמן . חס'רן בלייל
מרה אור

חור:ת"ר מהלקטין את המילה ואם לא הלקטין ענוש ברת חיכי דמי כגון דאתי בין השמשות ואמרי ליה לא מספקת ואמר להו מספיקא ועבד ולא איספיק דאשתכח דתבורה הוא דעביד הולכך ענוש ברת : ומוציצין *אמר רב פפא האי אומנא דלא מייץ סכנתא היא ומעברין ליה: אם לא שרח כמון *ת"ר דברים* ששין עושין המילה בשבת עושין לה ביום* שוחקין לה כמון ומורפין לה יין ושמן : אין עושין לה חלוק וכו' *אמר אבי* אמרה ליה *אמי* האי חלוק דינוקא ליפכיח לס'מרה אבראי אמאי דילמא מידבק גזירא מיניה ואתי לדידי

כחות שפלה: תניא אמר רבי נתן: פעם אחת הלכתי לכרכי הים ובאה אישה אחת לפני שמי^א בנה ראיתיו ומת שני ומת שלישי הביאתו לפני *ראיתיו^ב שהוא אדום והוצנתי בו ולא ראיתי בו דם^ג בירת אמרתי לה בתי המתני לו עד שיבועל בו דמו המתנה לו ומלו אותו וזיה והיו קורין אותו נתן הבבלי על שמי ושוב פעם אחת הלכתי למדינת קפוסקא ובאה אישה אחת לפני שמי^א בנה ראיתיו ומת שני ומת שלישי הביאתו לפני ראיתיו שהוא ירוק והוצנתי בו ולא ראיתי בו דם אמרתי לה בתי המתני לו

ויגה לו ומלה איתו וזהו דהו קרין אותו נתן
מחיצין את הקמן בין לפני המילה ובין לאחר
לא ככל ר' אלעזר בן עזריה אומר מחיצין
ות בשבת שנאמר ויהי ביום השלישי בחייוס:
בן שמנה ואגרוגנוס אין מחללין עליה את
הרוגנוס: (גמ' כי אתא רבין אמר רבי אבהו
ד' ויתגן הלכה כרבי אלעזר בן עזריה בין בחמין
וחמי מבעוד יום בין תרצות מילה בין תרצות
ו ואמרי רבואתא שהלכה כראב"ע ביום ג'
ו דבריו בין : לפני המילה בין לאחר המילה

שחל להיות בשבת ויחלף מ"ד דללו דוקא בשבילי' אלא עד יום
ותכן ב' חשבני י"ל שח"פ שסבבתי יום שני גדולה משבילי' אפי'
שש חס ויום ראשון ויבית שלא נגשו בהן לפי שמדיון כח'
קאמר אלא עד יום השלישי קאמר ולא נדחה כן דעת הרמב'
י"ל אותו בשבילי' ביום המנוחין ביום לפני מילה ביום לאחר המילה
דך מתיין דברי הרב אלפסי ז"ל והיוו דבריו י"ל ביום השלישי
ס' ראשון ויתר הו' מוכנס ביום ה' ולפיכך התחתו בני יעקב
הרבה אלפסי ז"ל משמיה דרשבא ז"ל ודבריהן את הקטן בן
משה בגמ' דלוקימתייהו דרב יהודה ורבין דר' אבהו עיקר דבר
ז' וז' ור' אבהו בן צוריה נמי א"ל שמעין דפניו א"ל בלחלאר
א"ל ואלפסי שהגאונים ז"ל מוכיחין על דלוקימתי' דרבא כיון דבר
במחין הוסימו מערב שבת אלא שמין שהוסימו בשבת א"ל דרב
הרב דרב אלפסי ז"ל שמדחין אותו דרבינו ב' מילה ב' דרב
שהוסימו בשבת אלא מחין בלחור קדו' אלא לפני מילה דוקא
דכו' במשכרי' מילה אפי' שבת א"ל דבריהם ודבריהן לעיל דע'

[illegible]

ה' למילה: ואחריו היה לא מספקת. לגמור
מיהו מיתה ליכא דלא אחריו היה למיתה
לא היה מותר לעשות פירה שבשבת שהם
במלכות למקור ולעצם ופה חלל בשבת
היה גמור לבדד אלא שחומר וכוונתו דהשת

[illegible][illegible][illegible]

ומרים מערב צפה שהחזו במקום מילה
מילה פשיטא (ב) דמתחין וסוחין חפץ
והיו וטקו מיהו הכהן הריבא תמימי להחן
ע"י נטול נעמד אחר כך לחלו את הדבש
ל"כ כהן דשרי תמימי: שאין למנוח להם
והוא מקשרי מילה ומגני' דיקא להם הרי
שאינו ל' כמות בדיבור ור' יוחנן לנשם
הרי"ר ואפילו מחגר אחרת בשלם נשתתפו
בדימים כרת אלף ש"מ שאין רבין
ל' וז' ה' הא דאמרין בעירובין כההוא
ק' דעת רביה' ור' שאול ו' ל' אמר רב
און כ"פ"ק דביצה (דף ב.) ב"ה אומרים לא
שמיין חפצי בשעת מילה אין כלן דריות
ההוא אלא כ"ה ב"ה ב"ה ב"ה ב"ה ב"ה